

hvordan det går med ændringsforslagene – selv om enhver politiker herinde ved præcis, hvordan det ender. Man kan læse betækningsbidragene, man kan se, hvilke ændringsforslag, der er stillet, og man ved faktisk præcis, hvilke partier der stemmer for de enkelte ændringsforslag. Der er ingen overraskelser overhovedet med hensyn til i morgen.

Jeg ved ikke, hvad man skal, men jeg kunne forestille mig, at man forberedte baglandet og forberedte medlemmerne i byrådene på, hvilke problemer der nu lægges op til.

Der har været tale om, at man vil forsøge at ændre endog selve titlen på lovforslagene; men jeg skal sige, at Dansk Folkeparti ikke kan medvirke til gennemførelse af nogen af de to forslag, selv om man kalder integrationsloven en modtagelov, og vi vil i øvrigt heller ikke ændre titlen på L 59, altså stryge ordene »og ægteskabsloven«.

Dansk Folkeparti har gået de enkelte ændringsforslag igennem, og vi kan stemme for enkelte af Venstres og De Konservatives forslag og har på forhånd afvist alle venstrefløjens forslag. Vi kan selvfølgelig stemme for forslag, som gør forslaget en smule bedre, bl.a. det om diskuterende bopælskrav, og vi vil også kunne stemme for de forslag, der siger, at grænsen skal hæves til enten 7 år eller som minimum 5 år, son. Kristeligt Folkeparti har foreslået. Det er klart, at et stykke hen ad vejen vil vi selvfølgelig gerne være med, men det er jo ikke noget, der batter noget som helst.

De, der stemmer for disse lovforslag – og det gælder også Venstre og De Konservative, som med allerstørste garanti vil stemme for i morgen – medvirker til, at Danmark i højere grad bliver et indvandrerland, selv om specielt Venstres ordfører har modsat sig det. Der er ingen, ingen, ingen begrænsninger i lovforslagene. Der er overhovedet ikke tale om – sådan som der ellers var lagt op til fra starten, da vi begyndte at diskutere, at nu skulle der ske ændringer – at antallet af asylsøgere til Danmark bliver begrænset. Det hele bliver fuldstændig, som det er nu, uafhængigt af hvilke udlændinge der søger til Danmark, og uafhængigt af hvilket antal der søger til Danmark. Om det bliver færre eller flere, har intet med dette lovforslag at gøre.

Dansk Folkepartis mening er, at der sandsynligvis kommer flere, fordi det nu vil rygtes, at nu har vi så sandelig en integrationslov, så kom bare til Danmark. Hver eneste udlænding skal

have opstillet en handlingsplan, og hver eneste kommune – jeg kan se det i min egen hjemkommune – er allerede så småt i gang med at oprette integrationsråd. Det er simpelt hen rystende, hvad der ligger i lovforslagene.

Jeg kan huske, jeg sagde under førstebehandlingen, at jeg faktisk fik en knaldende hovedpine af at læse forslagene, og jeg skal meddele, at nu har det nærmest antaget karakter af migræne hver evig eneste gang, jeg skimmer forslagene igennem.

Der er ingen tvivl om, at de udgifter, regeringen lægger op til i forslaget, ikke har spor hold i virkeligheden. Jeg vil godt sige det her fra Folketingets talerstol, så det kan blive ført til referat og blive taget med i de debatter, der med garanti efterfølgende vil komme her i Folketinget, selv om man fra nogle partiers side nu forsøger at lægge låg på. Det er vel i virkeligheden det, man gør, og det er vel i virkeligheden derfor, man nu med sandsynligvis 100 pct.s sikkerhed vil stemme forslagene igennem i morgen.

Måske vil Venstre og De Konservative undlade at stemme, men det tror jeg nu ikke. Der er ingen tvivl om, at sandsynligheden for, at de to store borgerlige partier vil stemme for, vil være langt større. Man vil vel forsøge at lægge låg på debatten ved at sige, at nu har vi jo haft hele den diskussion, vi har endevendt lovforslagene fra indenrigsministeren, vi har diskuteret det gennem hele denne folketingssamling, og nu ønsker vi ikke at diskutere det mere. Men jeg tror næppe, det vil lykkes.

Lad mig sige med hensyn til konventionerne, som fru Pernille Frahm bragte frem, at jeg synes, det er o.k., at SF gør det. Jeg kender SF's holdning, og jeg synes i og for sig, det er et ganske udmærket argument, selv om jeg har det modsatte synspunkt. Jeg synes, det er tåbeligt, at man på dette tidspunkt forsøger at forhale tiden yderligere, og Dansk Folkeparti foreslog for et halvt års tid siden, at man simpelt hen nedsatte en kommission, et udvalg – kald det, hvad man vil – under ledelse af Højesterets præsident, så vi én gang for alle kunne få afgjort, om vi altid skal diskutere vore forpligtelser i henhold til konventioner, hver gang der skal ske et eller andet med udlændingeloven.

Vi hører meget ofte, at så snart det emne bliver berørt, er der ordførere som nu senest fru Pernille Frahm – og jeg synes, det er helt legalt – som kommer frem med, at det og det kan være på kant med konventionerne, og at vi skal være fuldstændig sikre. For at få den debat afli-